

Üşüdü Gözyaşlarımın Kanadı

– ADEM EFİLOĞLU · 09 Nisan 2009

Ahiri sonsuz bir vakte çaldı zaman
Düşlerimi öldürdüm
Kanatlarını kırdım gözyaşlarımın
Gözlerimden eskiye dair bir sen
Flu bulutlar arasında
Kelimeler dokurken
Halıcı tezgâhlarında

Soluksuz rüyaların içinde bir sen
Yine girdin haykırışlarımın arasına
Her yanım sen
Her yanım ter
İmbik imbik işlenmiş zamanların üstüne
Buz tutmuş geceler
Üşüdüm sanki
Hayalden sıcaklığını gönder gecelerime
Ört beni

Kaç zamandır sensizliğe kapanıyor gözlerim
Her kapanış varlığına ayan
Zamandır eskittiğim eskimez sandığım yüzümde
Kıvrımların her bir tanesi
Dudaklarımda kerih bir ekşime
Aldandım varlığında tüm yokluklarına
Dokunsan ağlayacağım
Gelip girsen hayallerime

İçli bir kaval sesi gibidir bana söylediklerin
Tınısı kulaklarımı yalar vakitsiz zamanlarda
Vazgeçtim ömrümü heba etmekten
Bilmedin belki de
İçimde hüznünlere hiç kapanmadı kapılar ayrık
Karakış sahillere vurdu sen bağrıma tüm kızgınlıklarında
Ayaz tuttu her yanımı
Anlamadın gitti

Üşüdüm ben...

adem eflođlu / bir garip ademođlu